

July 2026

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

Prepared By :

Office of Agricultural Affairs, Jakarta

อินโดนีเซียเสริมสร้างการทูตน้ำมันปาล์มผ่านเวที CPOPC เพื่อรับมือความท้าทายของตลาดโลก

อินโดนีเซียเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสครั้งที่ 31 ของสภาประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม (The 31st Senior Officials Meeting of the Council of Palm Oil Producing Countries: CPOPC) ณ กรุงจาการ์ตา เพื่อเสริมสร้างการประสานงานระหว่างประเทศผู้ผลิตและกำหนดแนวทางร่วมในการรับมือกับความท้าทายของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มโลก การประชุมจัดขึ้นในรูปแบบผสมผสาน โดยมีผู้แทนจากประเทศสมาชิก ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฮอนดูรัส คองโก และ ปาปัว นิวกินี รวมถึงประเทศผู้สังเกตการณ์ ได้แก่ กานา กัมพูชา และไนจีเรีย เข้าร่วมด้วย

ประเด็นสำคัญในการหารือครอบคลุมการติดตามแผนงานของ CPOPC การส่งเสริมงานวิจัยและการสื่อสารสาธารณะ การเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ตลอดจนการประสานท่าทีต่อมาตรการทางการค้าระหว่างประเทศและกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะกฎระเบียบว่าด้วยสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (European Union Deforestation Regulation: EUDR) นอกจากนี้ ที่ประชุมยังพิจารณาความไม่แน่นอนจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความผันผวนของอุปสงค์ และความผันแปรของราคาน้ำมันพืชในตลาดโลก

ภายใต้กรอบดังกล่าว อินโดนีเซียผลักดันให้ประเทศสมาชิกมีจุดยืนร่วมในการส่งเสริมระบบการค้าน้ำมันปาล์มที่เป็นธรรม โปร่งใส อาศัยหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และปราศจากการเลือกปฏิบัติ ความร่วมมือระหว่างประเทศผู้ผลิตมีเป้าหมายเพิ่มการยอมรับน้ำมันปาล์มในตลาดโลก ควบคู่กับการรักษาบทบาทของอุตสาหกรรมต่อความมั่นคงด้านพลังงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร รายย่อย

ขณะเดียวกัน สำนักงานบริหารกองทุนการเพาะปลูกของอินโดนีเซีย (Badan Pengelola Dana Perkebunan: BPDP) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันผ่านโครงการฟื้นฟูสวนปาล์มของเกษตรกรรายย่อย (Peremajaan Sawit Rakyat: PSR) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและนวัตกรรม การประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาเชื้อเพลิงไบโอดีเซล มาตรการดังกล่าวมุ่งเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขัน และความยั่งยืนของภาคปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย

สรุป: การประชุม CPOPC ครั้งนี้เป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างอำนาจต่อรองร่วมของประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม พร้อมจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อรับมือกฎระเบียบด้านการค้าและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ตลอดจนสนับสนุนอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันให้มีความยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ และสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่ประเทศสมาชิก

ที่มา: VOI โดยอ้างอิงการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส CPOPC ครั้งที่ 31, วันที่ 1 กรกฎาคม 2569

อินโดนีเซียและ UNDP เสริมสร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ เร่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) เสริมสร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) เพื่อเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย โดยให้ความสำคัญกับกลไกการเงินเชิงนวัตกรรม การพัฒนาตลาดคาร์บอนสีน้ำเงิน การเสริมสร้างความสามารถในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของชุมชนชายฝั่ง และการพัฒนาอุตสาหกรรมสาหร่ายทะเลขึ้นปลาย ความร่วมมือดังกล่าวได้รับการหารือระหว่าง นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กับนาง Kanni Wignaraja ผู้ช่วยเลขาธิการสหประชาชาติและผู้อำนวยการ UNDP ประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ณ กรุงจาการ์ตา

นาย Sakti Wahyu Trenggono ระบุว่า กรอบแผนงานประเทศของ UNDP ระหว่างปี 2569–2573 (Country Programme Document 2026–2030) กำหนดให้เศรษฐกิจสีน้ำเงินและตลาดคาร์บอนเป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลของ KKP ทั้งนี้ อินโดนีเซียมีแหล่งกักเก็บคาร์บอนสีน้ำเงินประมาณร้อยละ 17 ของปริมาณสำรองทั่วโลก จึงมีศักยภาพในการพัฒนาตลาดคาร์บอน ควบคู่กับการอนุรักษ์ระบบนิเวศชายฝั่งและทะเล

นอกจากนี้ KKP เสนอให้ขยายการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านสภาพภูมิอากาศผ่านกลไก Blue Financing Window และพัฒนา Indonesia Critical Marine Habitat Facility (ICMHF) ให้เป็นเครื่องมือสนับสนุนเงินทุนอย่างยั่งยืนสำหรับภาคทะเลและประมง ขณะเดียวกัน โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงรายย่อยใน Morotai และหมู่เกาะ Tanimbar ได้ดำเนินการด้านการยกระดับธรรมาภิบาลประมง การพัฒนาทักษะบุคลากร และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ โดยโครงการ JSB seaBLUE สามารถช่วยลดความสูญเสียหลังการจับสัตว์น้ำ ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ และลดต้นทุนการดำเนินงานของชาวประมงได้

ด้านนาง Kanni Wignaraja ยืนยันว่า UNDP พร้อมสนับสนุนอินโดนีเซียในการขยายกลไกการเงินเชิงนวัตกรรม เพิ่มความเข้มแข็งของชุมชนชายฝั่ง และระดมการลงทุนที่สร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจควบคู่กับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือในระยะต่อไปจะครอบคลุมการพัฒนาตลาดคาร์บอนสีน้ำเงิน การอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเล การพัฒนาอุตสาหกรรมสาหร่ายทะเล และการระดมเงินลงทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภาคทะเลอย่างยั่งยืน

สรุป: ความร่วมมือระหว่าง KKP และ UNDP มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย โดยเชื่อมโยงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล การพัฒนาตลาดคาร์บอน การลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนชายฝั่ง การดำเนินงานดังกล่าวยังช่วยวางกรอบการบริหารจัดการมหาสมุทรที่โปร่งใส ทันสมัย และเอื้อต่อการลงทุนอย่างรับผิดชอบในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อินโดนีเซียยืนยันความมั่นคงด้านอาหาร หลังคาดการณ์ผลผลิตข้าวสารแตะ 25.28 ล้านตัน

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศไทยมีความมั่นคงมากขึ้น หลังสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia: BPS) คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวสารสำหรับการบริโภคของประชาชนในช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคม 2569 จะอยู่ที่ 25.28 ล้านตัน สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภายในประเทศควบคู่กับการยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร

การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเป็นผลจากมาตรการเชิงนโยบายหลายด้าน ได้แก่ การเร่งรัดการเพาะปลูก การปรับปรุงระบบชลประทาน การลดราคาปุ๋ยอุดหนุน การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่เกษตร การส่งเสริมเครื่องจักรกลการเกษตร และการกำหนดราคารับซื้อข้าวเปลือกของรัฐบาล (HPP) ที่เอื้อต่อเกษตรกร นอกจากนี้ รัฐบาลยังเดินหน้าฟื้นฟูโครงสร้างชลประทาน ขยายพื้นที่เพาะปลูก ปรับปรุงพื้นที่ลุ่มและพื้นที่ชุ่มน้ำ ส่งเสริมเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี และเร่งการแปรรูปสินค้าเกษตรขึ้นปลาย

BPS รายงานว่า ผลผลิตข้าวสารในเดือนพฤษภาคม 2569 อยู่ที่ 2.84 ล้านตัน ขณะที่ศักยภาพการผลิตในช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2569 คาดว่าจะอยู่ที่ 8.42 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.10 ล้านตัน หรือร้อยละ 1.17 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับผลผลิตข้าวเปลือกแห้งพร้อมสี (Gabah Kering Giling: GKG) ในช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคม 2569 คาดว่าจะอยู่ที่ 43.89 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.06 จากช่วงเดียวกันของปี 2568

ขณะเดียวกัน พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวในเดือนพฤษภาคม 2569 อยู่ที่ประมาณ 0.98 ล้านเฮกตาร์ และคาดว่าช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2569 จะมีพื้นที่เก็บเกี่ยวประมาณ 2.88 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.38 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อพิจารณาสะสมตั้งแต่เดือนมกราคม-สิงหาคม 2569 พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวคาดว่าจะอยู่ที่ 8.35 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.43

สรุป: แนวโน้มผลผลิตข้าวสารและข้าวเปลือกที่เพิ่มขึ้นช่วยสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของอินโดนีเซีย โดยรัฐบาลยังคงให้ความสำคัญกับการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตภาพ และขยายผลประโยชน์ไปสู่เกษตรกรอย่างเต็มที่ การรักษาระดับผลผลิตในระยะต่อไปยังขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของระบบชลประทาน ความพร้อมของปัจจัยการผลิต และการบริหารความเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศ

ที่มา: ANTARA News Jambi, วันที่ 2 กรกฎาคม 2569

ปาปัวกำหนดภาคทะเลและประมงเป็นเสาหลักของการปรับเปลี่ยนการพัฒนาในปี 2569

นาย Matius D. Fakhiri ผู้ว่าราชการจังหวัดปาปัว ระบุว่า ภาคทะเลและประมงเป็นหนึ่งในเสาหลักสำคัญของการพัฒนาปาปัวให้มีความก้าวหน้า มั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยกล่าวระหว่างเปิดการประชุมประสานงานด้านทะเลและประมงจังหวัดปาปัว ประจำปี 2569 ณ เมือง Jayapura เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2569 การประชุมดังกล่าวมีบทบาทในการบูรณาการและประสานแผนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาภาคทะเลและประมงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ปาปัวมีศักยภาพทรัพยากรประมงประมาณ 1.3 ล้านตันต่อปี แต่ปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์เพียงประมาณ 235,000 ตันต่อปี จึงยังมีช่องว่างสำหรับการเพิ่มปริมาณการผลิตและการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รัฐบาลจังหวัดให้ความสำคัญกับการเพิ่มรายได้ของชุมชนชายฝั่ง ชาวประมง ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง และผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia: BPS) ระบุว่า ภาคย่อยประมงของปาปัวขยายตัวร้อยละ 8.32 แสดงถึงบทบาทที่เพิ่มขึ้นต่อเศรษฐกิจระดับจังหวัด

นอกจากนี้ รัฐบาลจังหวัดปาปัวเสนอพื้นที่จำนวน 86 แห่งเข้าร่วมโครงการยุทธศาสตร์แห่งชาติ โครงการหมู่บ้านชาวประมงเมราห์-ปุดีห์ (Kampung Nelayan Merah Putih) จากโควตาทั่วประเทศจำนวน 200 แห่ง โครงการดังกล่าวมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเศรษฐกิจของชุมชนประมง เพิ่มผลิตภาพ สร้างตำแหน่งงาน และสนับสนุนรายได้ของประชาชนในพื้นที่ชายฝั่ง การดำเนินงานจำเป็นต้องอาศัยการประสานระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และชุมชนผู้ใช้ทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง

ขณะเดียวกัน จังหวัดปาปัวเร่งส่งเสริมการแปรรูปขึ้นปลายของผลิตภัณฑ์ประมงผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุน โดยเฉพาะท่าเรือประมงในเมือล Jayapura และ Biak การปรับปรุงท่าเรือ ระบบห้องเย็น การขนส่ง และโรงงานแปรรูป จะช่วยลดความสูญเสียหลังการจับ เพิ่มคุณภาพสินค้า และสร้างมูลค่าเพิ่มก่อนกระจายสู่ตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก สรุป: ปาปัวมีทรัพยากรประมงจำนวนมาก แต่ยังใช้ประโยชน์ต่ำกว่าศักยภาพที่มีอยู่ รัฐบาลจังหวัดจึงให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาชุมชนประมง การลงทุนด้านท่าเรือและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง เพื่อเพิ่มรายได้และสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ที่มา: Suara Pemerintah, วันที่ 6 กรกฎาคม 2569

อินโดนีเซียส่งออกเนื้อปลาทูน่าแช่แข็งจากจังหวัดมาลุกูไปประเทศไทยเป็นครั้งแรก

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) อำนวยความสะดวกในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงจากจังหวัดมาลุกูไปประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยเป็นเนื้อปลาทูน่าแช่แข็งแช่แข็ง (Frozen Tuna Loin) ปริมาณ 11 ตัน มูลค่ามากกว่า 1,000 ล้านบาท สิ้นค้าถูกส่งออกผ่านท่าเรือ Yos Sudarso เมืองอัมบอน จังหวัดมาลุกู เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2569 การส่งออกครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางขยายตลาดปลายทางสำหรับผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซีย

นาง Ishartini รักษาการหัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง (Badan Pengendalian dan Pengawasan Mutu Hasil Perikanan: Badan Mutu KKP) ระบุว่า ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวผ่านข้อกำหนดด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหารระหว่างประเทศ และได้รับใบรับรองคุณภาพและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์ประมง (SMKHP) ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญสำหรับการนำเข้าสินค้าประมงเข้าสู่ประเทศไทย

ใบรับรอง SMKHP จัดทำภายใต้ระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับหลักการของ Codex Alimentarius เพื่อยืนยันว่าผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัยต่อการบริโภคและเป็นไปตามเงื่อนไขของประเทศปลายทาง ทั้งนี้ KKP ให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การจับสัตว์น้ำ การจัดการหลังการจับ การแปรรูป การเก็บรักษา ไปจนถึงการขนส่งสินค้า เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงในตลาดระหว่างประเทศ

นาย Ahmad Jais Ely หัวหน้าสำนักงานอุตสาหกรรมและการค้าจังหวัดมาลุกู คาดหวังว่าการส่งออกครั้งแรกนี้จะช่วยเพิ่มยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมงของมาลุกูในตลาดต่างประเทศ และนำไปสู่การขยายประเภทผลิตภัณฑ์ รวมถึงตลาดส่งออกใหม่ในอนาคต

สรุป: การส่งออกเนื้อปลาทูน่าแช่แข็งไปประเทศไทยเป็นครั้งแรกแสดงถึงความพร้อมของมาลุกูในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประมงที่ผ่านมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร ตลอดจนช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าให้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำในพื้นที่

ที่มา: ANTARA News, วันที่ 3 กรกฎาคม 2569

กระทรวงเกษตรรายงานสถานการณ์อาหารแห่งชาติมีความมั่นคง พร้อมเร่งการแปรรูปขึ้นปลายเพื่อยกระดับรายได้เกษตรกร

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย รายงานต่อประธานาธิบดี Prabowo Subianto ว่า สถานการณ์ความมั่นคงทางอาหารของประเทศยังอยู่ในระดับปลอดภัยและสามารถบริหารจัดการได้ แม้มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปรากฏการณ์อากาศรุนแรง ขณะเดียวกัน ประธานาธิบดีได้สั่งการให้เร่งดำเนินนโยบายการแปรรูปสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจขึ้นปลาย เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างงาน และกระจายรายได้ไปสู่พื้นที่ชนบท

ข้อมูลที่รายงานต่อที่ประชุมระบุว่า อินโดนีเซียมีสต็อกข้าวสารแห่งชาติประมาณ 5.2 ล้านตัน ขณะที่ผลผลิตข้าวที่ยังอยู่ในแปลงเพาะปลูก (standing crop) คาดว่าจะมีปริมาณประมาณ 10-11 ล้านตัน นอกจากนี้ ยังมีข้าวสารสำรองในครัวเรือน โรงแรม และร้านอาหารอีกประมาณ 12.5 ล้านตัน ปริมาณสำรองดังกล่าวคาดว่าจะเพียงพอต่อความต้องการบริโภคเป็นเวลาอย่างน้อย 10 เดือน หรือถึงประมาณเดือนเมษายน 2570 ซึ่งเป็นช่วงต่อเนื่องจากฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงสุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเดือนมีนาคม 2570

เพื่อรองรับความเสี่ยงจากภัยแล้งและปรากฏการณ์ El Niño รัฐบาลดำเนินมาตรการปรับตัวด้านการเกษตรหลายประการ ได้แก่ การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก การพัฒนาระบบชลประทานด้วยเครื่องสูบน้ำ การขุดบ่อบาดาล การเร่งโครงการสูบน้ำเพื่อการเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ และการขยายพื้นที่นาปลูกใหม่ มาตรการปรับปรุงพื้นที่บางแห่งช่วยเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกจากปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2-3 ครั้ง

ในส่วนของการแปรรูปขึ้นปลาย รัฐบาลมุ่งลดการจำหน่ายสินค้าเกษตรในรูปวัตถุดิบและเพิ่มการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยคาดหวังให้กระบวนการดังกล่าวช่วยยกระดับราคาที่ได้รับ ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปในภูมิภาค และสร้างตำแหน่งงานใหม่ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียประเมินว่าปริมาณข้าวสำรองและผลผลิตที่อยู่ระหว่างการเพาะปลูกยังเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ขณะเดียวกัน การลงทุนด้านแหล่งน้ำ การเพิ่มรอบการเพาะปลูก และการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปขึ้นปลาย เป็นกลไกสำคัญในการรับมือความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

ที่มา: Sawit Indonesia, วันที่ 7 กรกฎาคม 2569

กระทรวงเกษตรเสริมสร้างระบบธนาคารอาหารสัตว์แห่งชาติ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รับมือ EL NIÑO

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งเสริมสร้างระบบธนาคารอาหารสัตว์ (Animal Feed Bank) เพื่อสร้างความมั่นคงด้านเสบียงสัตว์ในช่วงฤดูแล้งและลดผลกระทบจากปรากฏการณ์ El Niño ซึ่งอาจส่งผลให้แหล่งอาหารหยาบและพืชอาหารสัตว์มีปริมาณลดลง โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภาวะฝนต่ำกว่าค่าปกติและการขาดแคลนน้ำ

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ระบุว่า รัฐบาลได้จัดเตรียมมาตรการรองรับความเสี่ยงด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การส่งเสริมพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่ทนต่อภาวะแห้งแล้ง การจัดตั้งธนาคารอาหารสัตว์มากกว่า 800 แห่ง ตลอดจนการกระจายยา วิตามิน และวัคซีนเพื่อดูแลสุขภาพสัตว์ในพื้นที่เสี่ยง มาตรการดังกล่าวมุ่งลดอัตราการสูญเสียสัตว์และรักษาความต่อเนื่องของการผลิตเนื้อ นม และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์

ธนาคารอาหารสัตว์ทำหน้าที่รวบรวม แปรรูป ถนอม และสำรองวัตถุดิบอาหารสัตว์ในระดับพื้นที่ โดยใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและวัตถุดิบท้องถิ่น เช่น ฟางข้าว เศษพืชผลทางการเกษตร และพืชอาหารสัตว์ วัตถุดิบดังกล่าวสามารถนำมาแปรรูปเป็นหญ้าหมัก อาหารหมัก หรืออาหารแห้ง เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาและกระจายให้แก่เกษตรกรในช่วงที่อาหารสัตว์ขาดแคลน

นอกจากนี้ การบริหารธนาคารอาหารสัตว์ยังเกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มผู้ผลิตอาหารสัตว์ระดับชุมชน การใช้เครื่องจักรแปรรูป การกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการจัดทำระบบสำรองอาหารสัตว์ที่สอดคล้องกับจำนวนสัตว์ในแต่ละพื้นที่ หากดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ระบบดังกล่าวสามารถช่วยลดต้นทุนอาหารสัตว์ซึ่งเป็นต้นทุนหลักของการผลิตปศุสัตว์ และลดความผันผวนของราคาวัตถุดิบในช่วงฤดูแล้ง

สรุป: การขยายธนาคารอาหารสัตว์เป็นมาตรการเชิงป้องกันที่ช่วยให้เกษตรกรมีเสบียงสำรองเพียงพอในช่วง El Niño พร้อมสนับสนุนการใช้วัตถุดิบท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับความวางแผนปริมาณสำรอง การควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และการกระจายเสบียงให้ถึงพื้นที่เสี่ยงอย่างเหมาะสม

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 7 กรกฎาคม 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิงพิเศษสำหรับเรือประมงขนาด 30–200 GT เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยไม่ใช้งบประมาณแผ่นดิน

รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดมาตรการราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นกรณีพิเศษสำหรับผู้ประกอบการประมงที่ใช้เรือขนาด 30–200 gross tonnage (GT) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุน รักษาความต่อเนื่องของกิจการ และยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมประมง เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2569 นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจเปิดเผยว่า นโยบายดังกล่าวดำเนินการตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

ก่อนหน้านี้ ผู้ประกอบการที่ใช้เรือขนาดต่ำกว่า 30 GT สามารถซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง B50 ในราคา 6,800 รูเปียห์ต่อลิตร ส่วนเรือขนาดใหญ่ต้องใช้น้ำมันที่ไม่ได้รับการอุดหนุน ซึ่งเคยมีราคาประมาณ 21,300 รูเปียห์ต่อลิตร รัฐบาลจึงกำหนดราคาพิเศษสำหรับเรือขนาด 30–200 GT ที่ 15,000 รูเปียห์ต่อลิตร เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนต้นทุนการเดินเรือและการทำประมงได้อย่างแน่นอนมากขึ้น

ต้นทุนเฉลี่ยของน้ำมันดีเซลที่ผลิตภายในประเทศอยู่ที่ประมาณ 18,600 รูเปียห์ต่อลิตร ส่วนต่างราว 3,600 รูเปียห์ต่อลิตรจะได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานบริหารกองทุนการเพาะปลูก (Plantation Fund Management Agency: BPDP) ทำให้มาตรการนี้ไม่เพิ่มภาระแก่งบประมาณรายรับและรายจ่ายแห่งรัฐของอินโดนีเซีย (State Revenue and Expenditure Budget: APBN) ในระยะแรก รัฐบาลจัดสรรน้ำมันเชื้อเพลิงจำนวน 400,000 ตันสำหรับระยะเวลาดำเนินการหกเดือน

ด้านการกำกับดูแล กระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุอินโดนีเซีย (Ministry of Energy and Mineral Resources: ESDM) จะจัดทำกฎระเบียบเพื่อรองรับการดำเนินนโยบาย ขณะที่การกำหนดจุดจำหน่ายจะประสานร่วมกับกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง การจัดระบบดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การกระจายน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าถึงกลุ่มผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์ และลดความเสี่ยงจากการนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์

สรุป: นโยบายกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิง 15,000 รูเปียห์ต่อลิตรสำหรับเรือประมงขนาด 30–200 GT มีเป้าหมายลดต้นทุนและเพิ่มความแน่นอนในการดำเนินธุรกิจ โดยใช้เงินสนับสนุนจาก BPDP แทนงบประมาณแผ่นดิน พร้อมกำหนดโควตาน้ำมันเชื้อเพลิง 400,000 ตันสำหรับการดำเนินงานในระยะแรกเป็นเวลา 6 เดือน

ที่มา: กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจอินโดนีเซีย, วันที่ 14 กรกฎาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยกระดับมาตรฐานคุณภาพอาหารสัตว์ เพื่อรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และสร้างความแน่นอนในการประกอบธุรกิจ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียปรับปรุงระบบการรับรองและการกำกับดูแลอาหารสัตว์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในประเทศเป็นไปตามข้อกำหนดด้านคุณภาพและความปลอดภัย มาตรการดังกล่าวมีส่วนสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพในภาคปศุสัตว์ รวมถึงสร้างหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนสำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

การปรับปรุงระบบดังกล่าวดำเนินการตามคำสั่งอธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เลขที่ 7101/KPTS/ PK.150/ F/06/2026 ว่าด้วยขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐาน (Standard Operating Procedure: SOP) สำหรับการรับรองหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหารสัตว์ (Good Feed Manufacturing Practices: CPPB) และการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ ข้อกำหนดดังกล่าวใช้เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามมาตรฐานการผลิตที่เป็นแบบเดียวกัน มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

นาง Tri Melasari ผู้อำนวยการด้านอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า อุตสาหกรรมอาหารสัตว์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาภาคปศุสัตว์ รัฐบาลจึงต้องรักษาสสมดุลระหว่างการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์กับการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุน แนวทางฉบับใหม่นี้จัดทำขึ้นเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 34 ปี 2025 ซึ่งใช้ระบบการอนุญาตประกอบธุรกิจตามระดับความเสี่ยง การรับรอง CPPB และการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์จึงมีใช้เพียงขั้นตอนทางธุรการ แต่เป็นเครื่องมือสำคัญในการรับรองคุณภาพอาหารสัตว์ที่เกษตรกรนำไปใช้

นาย Iqbal Alim หัวหน้าศูนย์ทดสอบและรับรองคุณภาพอาหารสัตว์ (Feed Quality Testing and Certification Center) กล่าวว่า การปรับปรุงแนวทางดังกล่าวจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ภาคธุรกิจ โดยไม่ลดระดับความเข้มงวดในการกำกับดูแล ประเด็นสำคัญประการหนึ่งคือการขยายกลไกการออกเลขทะเบียนอาหารสัตว์ (Feed Registration Number: NPP) โดยเปิดโอกาสให้ห้องปฏิบัติการเอกชนที่ได้รับการรับรองและมีความเป็นอิสระเข้ามามีส่วนร่วมในการทดสอบเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ ภายใต้ระบบควบคุมที่เข้มงวด เพื่อรักษาความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบ

กระทรวงเกษตรฯ ยังจัดให้มีช่วงเปลี่ยนผ่านสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องปรับแก้บรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ แนวทางนี้ช่วยลดผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและการกระจายสินค้า พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจดำเนินการปรับปรุงเอกสาร ฉลาก และบรรจุภัณฑ์ได้อย่างเป็นระบบ

สรุป: การประกาศใช้แนวปฏิบัติสำหรับการรับรองหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหารสัตว์และการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ มีเป้าหมายยกระดับมาตรฐานการผลิต สร้างความโปร่งใส และเพิ่มความแน่นอนแก่ผู้ประกอบการ พร้อมเปิดโอกาสให้ห้องปฏิบัติการเอกชนที่ได้รับการรับรองเข้ามามีส่วนร่วมภายใต้การกำกับดูแลที่เข้มงวด รวมทั้งกำหนดช่วงเปลี่ยนผ่านสำหรับการปรับปรุงฉลากและบรรจุภัณฑ์

การส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มเดือนพฤษภาคมลดลงร้อยละ 28 ส่งผลให้สต็อกภายในประเทศเพิ่มเป็น 3.04 ล้านตัน

สต็อกน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2569 เนื่องจากการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศลดลงในอัตราที่สูงกว่าการลดลงของปริมาณการผลิต ข้อมูลของสมาคมผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย (Indonesian Palm Oil Association: GAPKI) ระบุว่า สต็อกน้ำมันปาล์มปลายเดือนพฤษภาคมอยู่ที่ 3.042 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 2.068 ล้านตันเมื่อต้นปี ปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ Crude Palm Oil (CPO) และน้ำมันเมล็ดในปาล์ม Palm Kernel Oil (PKO) รวมกันอยู่ที่ 4.552 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 7.16 จาก 4.903 ล้านตันในเดือนเมษายน การผลิต CPO ลดจาก 4.479 ล้านตันเหลือ 4.165 ล้านตัน ส่วน PKO ลดจาก 424,000 ตันเหลือ 387,000 ตัน

การบริโภคภายในประเทศมีปริมาณ 2.078 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 2.98 จาก 2.141 ล้านตันในเดือนก่อนหน้า โดยการใช้ในอุตสาหกรรมไบโอดีเซลลดลงจาก 1.137 ล้านตันเหลือ 1.035 ล้านตัน ในทางกลับกัน การบริโภคเพื่อผลิตอาหารเพิ่มจาก 831,000 ตันเป็น 856,000 ตัน ขณะที่อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเพิ่มการใช้จาก 173,000 ตันเป็น 187,000 ตัน

การส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มในเดือนพฤษภาคมมีปริมาณ 1.996 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 28.14 จาก 2.777 ล้านตันในเดือนเมษายน โดยการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มแปรรูปลดลงร้อยละ 30.26 เหลือ 1.423 ล้านตัน การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) ลดลงร้อยละ 79.7 เหลือเพียง 31,000 ตัน ขณะที่การส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันเมล็ดในปาล์มแปรรูป (Processed Palm Kernel Oil: PKO) ลดลงร้อยละ 43.4 เหลือ 55,000 ตัน

มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 2.49 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 26.3 จาก 3.38 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ ราคาเฉลี่ยของ CPO ภายใต้เงื่อนไขราคาสินค้ารวมค่าประกันภัยและค่าระวางขนส่ง (Cost, Insurance and Freight: CIF) ณ เมืองรอตเทอร์ดาม (Rotterdam) ลดลงจาก 1,566 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เหลือ 1,453 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

การส่งออกไปยังตลาดหลักลดลงเกือบทั้งหมด ได้แก่ จีนร้อยละ 30 อินเดียร้อยละ 60 แอฟริการ้อยละ 36 สหภาพยุโรปร้อยละ 5 สหรัฐอเมริการ้อยละ 37 และมาเลเซียร้อยละ 36 ส่วนรัสเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 216 อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานสะสมระหว่างเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 ยังคงขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การผลิต CPO และ PKO รวมอยู่ที่ 25.013 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.68 การส่งออกมีปริมาณ 13.32 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.26 และมีมูลค่า 15.526 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.82

สรุป: การส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2569 ลดลงร้อยละ 28.14 ขณะที่การบริโภคภายในประเทศและการผลิตลดลงเช่นกัน ส่งผลให้สต็อกปลายเดือนเพิ่มขึ้นเป็น 3.042 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานสะสมในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 ยังคงขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: Sawit Indonesia, วันที่ 15 กรกฎาคม 2569

GORONTALO ส่งออกมะพร้าวชุดแห้ง 26 ตันไปเยอรมนี สนับสนุนการแปรรูปเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

จังหวัดโอรอนตาโล (Gorontalo) ส่งออกมะพร้าวชุดแห้ง (desiccated coconut) จำนวน 26 ตัน มูลค่า 1.2 พันล้านรูเปียห์ ไปยังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีอย่างเป็นทางการ โดยมีพิธีปล่อยสินค้าส่งออก ณ หน่วยบริการท่าอากาศยานจาาลูตดิน (Djalaluddin Airport Service Unit) ของสำนักงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Authority, IQA) ประจำจังหวัดโอรอนตาโล เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2569 การส่งออกดังกล่าวถือเป็นพัฒนาการสำคัญของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแปรรูปจากจังหวัดโอรอนตาโลในการเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป

การเข้าสู่ตลาดเยอรมนีแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มะพร้าวชุดแห้งจาก จ.โอรอนตาโล สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยอาหารและคุณภาพสินค้าที่เข้มงวดของสหภาพยุโรปได้ ความสำเร็จดังกล่าวช่วยเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการในพื้นที่ พร้อมสนับสนุนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากการจำหน่ายวัตถุดิบไปสู่การผลิตสินค้าแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

นาย Abdul Kadir Karding หัวหน้าสำนักงานกักกันอินโดนีเซีย (IQA) กล่าวว่า การส่งออกครั้งนี้แสดงถึงความพร้อมของ จ.โอรอนตาโล ในการเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศ และเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพสินค้าให้สามารถแข่งขันในตลาดโลก ปัจจุบัน การให้บริการของ IQA ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่ สุขอนามัย ความปลอดภัย การปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพ และระบบตรวจสอบย้อนกลับ โดยใช้การตรวจสอบที่อาศัยหลักฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการรับรองสินค้า

การส่งออกมะพร้าวชุดแห้งคาดว่าจะช่วยขยายการเข้าถึงตลาดต่างประเทศของสินค้าเกษตรเด่นจาก จ.โอรอนตาโล เพิ่มรายได้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ ตลอดจนเสริมบทบาทของอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งนี้ ข้อมูลของ IQA ระบุว่า การส่งออกสินค้าเกษตรจาก จ.โอรอนตาโล ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

สรุป: การส่งออกมะพร้าวชุดแห้งจำนวน 26 ตัน มูลค่า 1.2 พันล้านรูเปียห์ไปยังประเทศเยอรมนี แสดงถึงความสามารถของผลิตภัณฑ์แปรรูปจาก จ.โอรอนตาโล ในการปฏิบัติตามมาตรฐานของตลาดสหภาพยุโรป และสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรชั้นปลายเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจของพื้นที่

ที่มา: สำนักงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย, วันที่ 15 กรกฎาคม 2569

APKARINDO ขอให้การบังคับใช้ EUDR ดำเนินควบคู่กับการคุ้มครองเกษตรกรยางพารารายย่อย

สมาคมเกษตรกรชาวสวนยางแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Farmers Association: APKARINDO) ได้ยื่นข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการยุโรป โดยเสนอให้การดำเนินงานตาม กฎระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (European Union Deforestation Regulation: EUDR) ไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคเพิ่มเติมต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกรยางพารารายย่อยในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ นาย Irfan Ahmad Fauzi ประธาน APKARINDO ยืนยันว่า อินโดนีเซียสนับสนุนการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าและการผลิตสินค้าเกษตรอย่างยั่งยืน แต่การบังคับใช้มาตรการระหว่างประเทศจำเป็นต้องพิจารณาข้อจำกัดด้านเงินทุน เทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และความพร้อมของเกษตรกรในพื้นที่ด้วย

APKARINDO ยื่นข้อคิดเห็นผ่านกลไกการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ Have Your Say ของคณะกรรมการยุโรป โดยให้ข้อเสนอเกี่ยวกับร่างการปรับปรุงและลดความซับซ้อนของ EUDR โดยเฉพาะขอบเขตผลิตภัณฑ์และขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อคิดเห็นดังกล่าวได้รับการเผยแพร่เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2569 ภายใต้หมายเลขอ้างอิง F33408830 สมาคมฯ เห็นว่าการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับทั้งเกษตรกรรายย่อยและบริษัทขนาดใหญ่อาจก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมในห่วงโซ่อุปทานยางพาราระหว่างประเทศ

ตามข้อมูลที่ APKARINDO นำเสนอ ประมาณร้อยละ 93 ของการผลิตยางธรรมชาติในอินโดนีเซียมาจากสวนยางของเกษตรกรรายย่อย และมีครอบครัวเกษตรกรประมาณ 2.33 ล้านครัวเรือนพึ่งพารายได้จากสินค้าชนิดนี้ เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็กและยังมีข้อจำกัดในการจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับ การระบุพิกัดภูมิศาสตร์ของแปลงปลูก เอกสารแสดงแหล่งกำเนิดสินค้า ตลอดจนหลักฐานเกี่ยวกับสิทธิและความถูกต้องตามกฎหมายของที่ดิน ซึ่งเป็นข้อกำหนดสำคัญภายใต้ EUDR

APKARINDO ระบุเพิ่มเติมว่า พื้นที่สวนยางของเกษตรกรรายย่อยลดลงจากประมาณ 3.43 ล้านเฮกตาร์ในปี 2564 เหลือ 2.85 ล้านเฮกตาร์ในปี 2566 ส่วนผลผลิตยางแห้งลดลงจากประมาณ 2.83 ล้านตันเหลือ 2.05 ล้านตัน ปัจจัยสำคัญประกอบด้วยราคายางธรรมชาติในตลาดโลกที่อยู่ในระดับต่ำเป็นเวลานาน โรคใบร่วงจากเชื้อรา Pestalotiopsis การลดลงของผลผลิตภาพ และการเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ภายใต้ภาวะดังกล่าว เกษตรกรรายย่อยอาจไม่สามารถรับภาระต้นทุนเพิ่มเติมจากการปฏิบัติตาม EUDR ได้ จึงควรกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคยางพาราอินโดนีเซีย เพื่อป้องกันมิให้เกษตรกรสูญเสียโอกาสในการเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศ

สรุป: APKARINDO สนับสนุนเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมของ EUDR แต่ขอให้การบังคับใช้คำนึงถึงข้อจำกัดของเกษตรกรยางพารารายย่อย ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายหลักส่วนใหญ่ของอินโดนีเซีย และยังเผชิญข้อจำกัดด้านเงินทุน เทคโนโลยี ระบบตรวจสอบย้อนกลับ และต้นทุนในการปฏิบัติตามข้อกำหนด

อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลภายใน 2 ปี

เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2569 ประธานาธิบดี Prabowo Subianto กำหนดเป้าหมายให้อินโดนีเซียสามารถพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลได้ภายในระยะเวลา 2 ปี เร็วกว่ากรอบเวลาตามแผนเดิมซึ่งกำหนดไว้ 4 ปี แนวทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการเร่งขับเคลื่อนวาระแห่งชาติด้านความมั่นคงทางอาหารและการเสริมสร้างศักยภาพในการพึ่งพาตนเองของประเทศ โดยประธานาธิบดีได้ประกาศเป้าหมายดังกล่าวระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งใหญ่ ภายใต้โครงการสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติของกองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Armed Forces: TNI) ณ เขตมาลัง (Malang Regency) จังหวัดชวาตะวันออก (East Java)

ในโอกาสเดียวกัน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย รายงานความคืบหน้าของโครงการฟื้นฟูและปลูกทดแทนอ้อย ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 100,000 เฮกตาร์ต่อปี ตามแผนเดิมคาดว่าอินโดนีเซียจะสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลภายใน 4 ปี อย่างไรก็ตาม หลังจากหารือกับประธานาธิบดี Prabowo นาย Andi Amran ยืนยันว่า สามารถเร่งรัดการดำเนินงานให้บรรลุผลภายใน 2 ปี

ประธานาธิบดี Prabowo กล่าวว่า การเร่งเสริมสร้างความมั่นคงด้านน้ำตาลเป็นองค์ประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของประเทศ หลังจากอินโดนีเซียมีความก้าวหน้าในการดำเนินนโยบายด้านความมั่นคงทางอาหาร รัฐบาลจึงเห็นว่าการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน ควบคู่กับการยกระดับความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ นอกจากนี้ ยังกล่าวชื่นชมความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ กองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Armed Forces: TNI) ตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Police: Polri) ส่วนราชการส่วนกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และเกษตรกร ซึ่งมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการยุทธศาสตร์ระดับชาติอย่างต่อเนื่อง

เพื่อตอบสนองต่อนโยบายดังกล่าว นาย Andi Amran Sulaiman ยืนยันว่า กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย พร้อมเร่งดำเนินโครงการฟื้นฟูและปลูกทดแทนอ้อยทั่วประเทศ ผ่านการพัฒนาระบบการเพาะปลูกสมัยใหม่ การเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ การใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง การประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลการเกษตร ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเกษตรกรกับภาคอุตสาหกรรมน้ำตาล การดำเนินงานดังกล่าวมีความสำคัญต่อการเพิ่มปริมาณผลผลิตน้ำตาลภายในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้า สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิต และยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยในภูมิภาคต่าง ๆ ของอินโดนีเซีย

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งรัดกรอบเวลาการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลจากเดิมภายใน 4 ปี เหลือภายใน 2 ปี โดยมุ่งดำเนินโครงการฟื้นฟูและปลูกทดแทนอ้อยในพื้นที่ประมาณ 100,000 เฮกตาร์ต่อปี ควบคู่กับการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ การใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง การพัฒนาระบบการเพาะปลูกสมัยใหม่ การประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลการเกษตร และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรกับภาคอุตสาหกรรม มาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำตาลภายในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 18 กรกฎาคม 2569

สัญญาณเตือนราคาข้าว กระเทียม และน้ำมันพืชปรับตัวสูงขึ้น

เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2569 สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Badan Pusat Statistik: BPS) แจ้งเตือนรัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่นให้เฝ้าระวังการปรับตัวสูงขึ้นของราคาข้าว น้ำมันพืช และกระเทียม ภายหลังผลการติดตามดัชนีพัฒนาการราคา (Indeks Perkembangan Harga: IPH) ในสัปดาห์ที่สองของเดือนกรกฎาคม 2569 พบว่า ข้าวเริ่มมีแนวโน้มปรับราคาสูงขึ้น ขณะที่ระดับราคาน้ำมันพืชยังคงอยู่ในระดับสูง ส่วนราคากระเทียมเพิ่มขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ

ราคาข้าวเฉลี่ยทุกระดับคุณภาพอยู่ที่ 15,499 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.36 จากเดือนมิถุนายน 2569 ซึ่งมีราคาเฉลี่ย 15,444 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม จำนวนเขตและเมืองที่มีดัชนีราคาข้าวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 128 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 35.56 ของพื้นที่ติดตามทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อนหน้าซึ่งมีจำนวน 113 แห่ง สถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่ระดับราคาข้าวซึ่งผู้บริโภคต้องรับภาระอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอยู่แล้ว

สำหรับน้ำมันพืช ราคาขายปลีกเฉลี่ยในตลาดประชาชนที่กระทรวงการค้าอินโดนีเซียติดตามอยู่ที่ 20,224 รูเปียห์ต่อลิตร ขณะที่ น้ำมันพืชมีราคาเฉลี่ย 16,380 รูเปียห์ต่อลิตร ซึ่งสูงกว่าราคาขายปลีกสูงสุด (Harga Eceran Tertinggi: HET) ที่ภาครัฐกำหนด ดัชนีราคาน้ำมันพืชปรับเพิ่มขึ้นใน 97 เขตและเมือง หรือร้อยละ 26.94 ของพื้นที่ติดตาม BPS ระบุว่า แม้อัตราการเปลี่ยนแปลงราคาในแต่ละสัปดาห์อาจอยู่ในระดับไม่สูงมาก แต่การที่ราคาทรงตัวในระดับสูงเป็นระยะเวลานานยังคงเพิ่มภาระค่าครองชีพของประชาชน

ด้านกระเทียมพบแรงกดดันด้านราคากระจายเป็นวงกว้าง โดยมี 269 เขตและเมือง หรือร้อยละ 74.72 ของพื้นที่ทั่วประเทศที่ดัชนีราคาปรับเพิ่มขึ้น ราคากระเทียมเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 42,611 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม สูงกว่าราคาจำหน่ายอ้างอิงสำหรับผู้บริโภค (Harga Acuan Penjualan: HAP) นอกจากนี้ การปรับขึ้นของราคาสินค้าอาหารในบางพื้นที่ยังเกี่ยวข้องกับอุปสรรคด้านการกระจายสินค้า อาทิ เหตุเพลิงไหม้ตลาด การขาดแคลนน้ำมันดีเซลที่ได้รับการอุดหนุน ตลอดจนความเสียหายของถนนและสะพาน ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนและระยะเวลาในการขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้น

BPS เห็นว่า กระเทียม ข้าว และน้ำมันพืชเป็นสินค้าอาหารสำคัญที่จำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากราคาสินค้าทั้งสามรายการมีผลโดยตรงต่อรายจ่ายประจำวันของครัวเรือน โดยเฉพาะในภาวะที่ระดับราคาขายปลีกยังคงสูง แม้ความเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาในบางช่วงจะไม่รุนแรงก็ตาม

สรุป: ราคาข้าว กระเทียม และน้ำมันพืชในอินโดนีเซียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2569 โดยราคากระเทียมปรับสูงขึ้นครอบคลุมพื้นที่มากที่สุด ขณะที่ราคาข้าวและน้ำมันพืช อยู่ในระดับสูงและเพิ่มภาระค่าครองชีพของประชาชน ปัจจัยด้านการกระจายสินค้า การขาดแคลนเชื้อเพลิงที่ได้รับการอุดหนุน และความเสียหายของโครงสร้างพื้นฐานในบางพื้นที่มีส่วนทำให้ต้นทุนการขนส่งและราคาขายปลีกเพิ่มขึ้น

ที่มา: Kompas, 20 กรกฎาคม 2569

อินโดนีเซียเร่งกระจายตลาดส่งออกน้ำมันปาล์ม พร้อมผลักดันการทูตเชิงรุก

เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2569 Palm Oil Agribusiness Strategic Policy Institute (PASPI) ประเมินว่า ยุทธศาสตร์การกระจายตลาดส่งออกมีส่วนช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้แก่อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย ท่ามกลางการเพิ่มขึ้นของมาตรการกีดกันทางการค้าที่อ้างอิงประเด็นด้านความยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ดังกล่าวควรดำเนินการควบคู่กับการทูตด้านน้ำมันปาล์มในเชิงรุก เพื่อป้องกันการกำหนดนโยบายของประเทศคู่ค้าที่อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ

Dr. Tungkot Sipayung, Executive Director of PASPI ระบุว่า การทูตด้านน้ำมันปาล์มไม่ควรเริ่มดำเนินการภายหลังเกิดข้อพิพาททางการค้าเท่านั้น แต่ควรทำหน้าที่เป็นกลไกด้านข้อมูลข่าวกรองทางการตลาด (market intelligence) เพื่อติดตาม วิเคราะห์ และประเมินทิศทางการกำหนดนโยบายของประเทศปลายทางตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำร่างมาตรการ ทั้งนี้ ความสำเร็จของการทูตไม่ควรพิจารณาเฉพาะผลการชนะคดีหรือการยุติข้อพิพาท แต่ควรรวมถึงความสามารถในการป้องกันนโยบายที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดตั้งแต่ระยะเริ่มต้นด้วย

ปัจจุบัน อินโดนีเซียส่งออกน้ำมันปาล์มไปยังตลาดหลายภูมิภาค ได้แก่ อินเดีย จีน ปากีสถาน บังกลาเทศ ประเทศต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกา สหภาพยุโรป และอเมริกาเหนือ การกระจายประเทศปลายทางช่วยลดการพึ่งพาสหรัฐอเมริกาได้ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 8-10 ของการส่งออกน้ำมันปาล์มทั้งหมดของอินโดนีเซีย

สำนักงานบริหารกองทุนการเพาะปลูก (Badan Pengelola Dana Perkebunan: BPDP) ยังคงสนับสนุนการทูตด้านน้ำมันปาล์มในระดับระหว่างประเทศ ผ่านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศผู้นำเข้าหลัก การเข้าร่วมคณะผู้แทนการค้าเพื่อเปิดตลาดใหม่ การดำเนินคดีและการผลักดันเชิงนโยบายต่อมาตรการที่อาจมีลักษณะเลือกปฏิบัติ การเผยแพร่ข้อมูลเชิงบวกผ่านสื่อระหว่างประเทศ และการสนับสนุนเวทีน้ำมันปาล์มระดับโลก

ขณะเดียวกัน นาย Puspo Edi Giriwono, Head of South East Asia Food and Agriculture Science & Technology (SEAFST) Center, IPB University เห็นว่า การดำเนินงานในต่างประเทศจำเป็นต้องควบคู่กับการปรับปรุงธรรมาภิบาลและกระบวนการผลิตภายในประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า ขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนมาตรฐานความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

สรุป: PASPI เห็นว่า การกระจายตลาดส่งออกช่วยลดการพึ่งพาสหรัฐอเมริกาและเสริมความมั่นคงให้แก่อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องเพิ่มบทบาทการทูตเชิงรุก โดยใช้ข้อมูลข่าวกรองทางการตลาดเพื่อติดตามและป้องกันมาตรการที่อาจจำกัดการเข้าสู่ตลาด พร้อมดำเนินการปรับปรุงธรรมาภิบาล คุณภาพการผลิต และมาตรฐานความยั่งยืนภายในประเทศควบคู่กันไป

ที่มา: Sawit Setara, วันที่ 20 กรกฎาคม 2569

ประธานาธิบดี PRABOWO ระบุอินโดนีเซียบรรลุการพึ่งพาตนเองในสินค้าอาหาร 8 ชนิด

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto กล่าวในการประชุมคณะรัฐมนตรีเต็มคณะว่า ภาคเกษตรเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ โดยอินโดนีเซียประสบผลสำเร็จในประเด็นสำคัญหลายด้าน ท่ามกลางความผันผวนของสถานการณ์โลก ได้แก่ การพึ่งพาตนเองด้านอาหารในสินค้าอาหารจำนวน 8 ชนิด ปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลที่อยู่ในระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ และดัชนีราคาที่เกษตรกรได้รับเทียบกับดัชนีราคาที่เกษตรกรจ่าย (Farmers' Terms of Trade: NTP) ซึ่งอยู่ในระดับสูงสุดนับตั้งแต่อินโดนีเซียได้รับเอกราช

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ระบุว่า ความสามารถในการจัดหาอาหารให้แก่ประชาชนเป็นเกณฑ์พื้นฐานในการประเมินความสำเร็จของประเทศ เนื่องจากอารยธรรมไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากปราศจากความมั่นคงทางอาหาร รัฐบาลจึงกำหนดให้การพัฒนาภาคเกษตรเป็นนโยบายสำคัญ โดยให้ความสำคัญกับการจัดหาพื้นที่ผลิตทางการเกษตร การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การดำเนินนโยบายที่เอื้อต่อเกษตรกร และการจัดหาปุ๋ยในราคาที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้

ผลสำเร็จดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสามารถของอินโดนีเซียในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ ท่ามกลางความเสี่ยงจากวิกฤตอาหารโลกอันเป็นผลจากความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การดำเนินนโยบายของรัฐบาลยึดหลักตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1945 โดยเฉพาะมาตรา 33 ซึ่งกำหนดให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมถึงการสร้างหลักประกันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ มีคุณค่าทางโภชนาการ และมีราคาที่เหมาะสม

นอกจากการเพิ่มปริมาณผลผลิตอาหารแล้ว รัฐบาลยังดำเนินโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย (Free Nutritious Meals Program: MBG) เพื่อยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ ลดความยากจน และแก้ไขปัญหาภาวะเตี้ยแคระแกร็นในเด็ก ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพึ่งพาตนเองโดยอาศัยศักยภาพภายในประเทศ ทั้งในด้านอาหารและพลังงาน พร้อมมอบหมายให้คณะรัฐมนตรีรักษาความต่อเนื่องของผลสำเร็จในภาคเกษตร และศึกษาประสบการณ์จากประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านความมั่นคงทางอาหาร

ขณะเดียวกัน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ผลสำเร็จดังกล่าวเกิดจากความร่วมมือระหว่างรัฐบาล เกษตรกร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร กองทัพ ตำรวจ รัฐบาลท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการภาคเกษตร ปัจจุบันปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลมีมากกว่า 5 ล้านตัน ขณะที่ค่า NTP อยู่ที่ 127.73 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตร (Agricultural Gross Domestic Product: GDP) ขยายตัวร้อยละ 5.74 สูงสุดในรอบประมาณ 25 ปี ปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย การปรับเพิ่มราคาข้าวเปลือกของรัฐบาล (Government Purchase Price: HPP) การปรับปรุงระบบกระจายปุ๋ย และการลดราคาปุ๋ยประมาณร้อยละ 20 โดยไม่เพิ่มภาระต่องบประมาณของรัฐ ทั้งนี้ รัฐบาลยืนยันว่า ปริมาณการผลิตอาหารรายเดือนยังคงสูงกว่าความต้องการบริโภคภายในประเทศ ส่งผลให้อุปทานอาหารของประเทศไทยมีเสถียรภาพ

สรุป: อินโดนีเซียรายงานความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในสินค้าอาหารจำนวน 8 ชนิด ควบคู่กับการมีปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลสูงสุดเป็นประวัติการณ์ และค่า Farmers' Terms of Trade (NTP) อยู่ที่ 127.73 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ประเทศได้รับเอกราช ผลสำเร็จดังกล่าวได้รับแรงสนับสนุนจากการปรับเพิ่มราคาข้าวเปลือกของรัฐบาล (HPP) การปรับปรุงระบบกระจายปุ๋ย การลดราคาปุ๋ยประมาณร้อยละ 20 และการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรร้อยละ 5.74 ขณะที่ปริมาณการผลิตอาหารรายเดือนยังคงสูงกว่าความต้องการบริโภคภายในประเทศ

อินโดนีเซียพัฒนาฟาร์มโคนมขนาดใหญ่ที่สุดในเขต BREBES มุ่งลดการพึ่งพาเข้าน้ำนม

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เข้าร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์โครงการฟาร์มโคนมครบวงจรของ PT Global Dairi Bersama (GDB) พร้อมยืนยันนโยบายเร่งรัดการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำนม โดยรัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการรับซื้อน้ำนมที่ผลิตโดยผู้เลี้ยงโคนมภายในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้า ตามแนวนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto

โครงการดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตเบเรเบส จังหวัดชวากลาง บนพื้นที่ 710 เฮกตาร์ สามารถรองรับโคนมได้สูงสุดประมาณ 30,000 ตัว และกำหนดเป้าหมายผลิตน้ำนมดิบ 180,000 ตันต่อปี หรือประมาณร้อยละ 18 ของปริมาณการผลิตน้ำนมดิบทั่วประเทศ นอกจากการเพิ่มกำลังการผลิตภายในประเทศแล้ว โครงการยังมีเป้าหมายขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ชนบทผ่านการสร้างความร่วมมือกับเกษตรกรและผู้เลี้ยงสัตว์จำนวนหลายพันราย

นาย Andi Amran Sulaiman ระบุว่า น้ำนมเป็นสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์ที่มีบทบาททั้งในการตอบสนองความต้องการด้านโภชนาการของประชาชน และสนับสนุนการดำเนินโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย (Free Nutritious Meals Program: MBG) อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียยังคงพึ่งพาการนำเข้าน้ำนมในสัดส่วนประมาณร้อยละ 82 ขณะที่ในปี 2568 ประเทศมีปริมาณน้ำนมไม่เพียงพอต่อความต้องการประมาณ 6.72 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 81.28 ของความต้องการทั้งหมด และคาดว่าความต้องการน้ำนมของประเทศจะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 8.5 ล้านตันภายในปี 2572

รัฐบาลอินโดนีเซียจึงมีแผนพัฒนาระบบอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ตั้งแต่การจัดหาพันธุ์สัตว์คุณภาพดี อาหารสัตว์ บริการสุขภาพสัตว์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การแปรรูปผลผลิต ไปจนถึงการสร้างหลักประกันด้านตลาดแก่ผู้เลี้ยงโคนม โดยให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ เกษตรกร ผู้เลี้ยงสัตว์ สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันการเงิน เพื่อเร่งรัดการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำนมของประเทศ

นาง Ihsan Mulia Putri ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Savoria Group ซึ่งกำกับดูแล PT Global Dairi Bersama ระบุว่า โครงการจะส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่ประมาณ 5,000 รายเข้าร่วมเป็นคู่ค้าในการจัดหาพืชอาหารสัตว์และเมล็ดข้าวโพด ขณะที่ผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อยประมาณ 8,000 รายจะมีโอกาสเข้าร่วมเป็นพันธมิตรด้านการพัฒนาโคนมและธุรกิจการขุนสัตว์ เมื่อดำเนินการเพิ่มกำลังการผลิต ฟาร์มแห่งนี้คาดว่าจะช่วยเพิ่มปริมาณน้ำนมดิบของจังหวัดชวากลางมากกว่าสองเท่า เสริมความมั่นคงของอุปทานน้ำนมภายในประเทศ และสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ในพื้นที่ชนบท

สรุป: รัฐบาลอินโดนีเซียส่งเสริมการลงทุนในฟาร์มโคนมครบวงจรของ PT Global Dairi Bersama ในเขตเบเรเบส จังหวัดชวากลาง บนพื้นที่ 710 เฮกตาร์ ซึ่งสามารถรองรับโคนมได้สูงสุดประมาณ 30,000 ตัว และมีเป้าหมายผลิตน้ำนมดิบ 180,000 ตันต่อปี หรือประมาณร้อยละ 18 ของผลผลิตน้ำนมดิบทั่วประเทศ โครงการดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มกำลังการผลิต ลดการพึ่งพาการนำเข้า และแก้ไขภาวะน้ำนมไม่เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ควบคู่กับการส่งเสริมให้เกษตรกรประมาณ 5,000 รายและผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อยประมาณ 8,000 รายเข้าร่วมในห่วงโซ่อุปทานและระบบการผลิตปศุสัตว์

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 23 กรกฎาคม 2569

อินโดนีเซียผลักดันการฟื้นฟูป่าชายเลน เพื่อเสริมสร้างผลิตภาพประมงและความมั่นคงทางอาหาร

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) ระบุว่า โครงการฟื้นฟูป่าชายเลนมีความสำคัญต่อการรักษาผลิตภาพของภาคประมงและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร การดำเนินงานจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้การฟื้นฟูป่าชายเลนมีได้มุ่งดำเนินการเพียงการเพิ่มพื้นที่ในเชิงปริมาณ แต่สามารถก่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง

ข้อมูลในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า อินโดนีเซียสูญเสียพื้นที่ป่าชายเลนไปแล้วประมาณร้อยละ 40 โดยมีอัตราการเสื่อมโทรมเฉลี่ยประมาณ 52,000 เฮกตาร์ต่อปี ขณะที่พื้นที่ป่าชายเลนประมาณร้อยละ 19.26 อยู่ในภาวะวิกฤต สาเหตุของความเสื่อมโทรมมีทั้งปัจจัยทางธรรมชาติและแรงกดดันจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ระบบนิเวศป่าชายเลนมีบทบาทสำคัญในการป้องกันพื้นที่ชายฝั่ง เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิด สนับสนุนผลิตภาพภาคประมงและการประกอบอาชีพของชุมชน ตลอดจนเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่เกี่ยวข้องซึ่งมีส่วนช่วยลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความสำเร็จของการฟื้นฟูป่าชายเลนจึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านการกำหนดนโยบายแบบบูรณาการ การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ตลอดจนการเสริมสร้างแหล่งเงินทุน การกำกับดูแล และการให้ความรู้แก่สาธารณชน

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงกำหนดให้การขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ป่าชายเลน แหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง เป็นภารกิจสำคัญ โดยตั้งเป้าเพิ่มพื้นที่อนุรักษ์เป็น 97.5 ล้านเฮกตาร์ภายในปี 2588 เพื่อรักษาผลิตภาพของการประมงจับสัตว์น้ำในระยะยาว นอกจากนี้ กระทรวงกิจการฯ ยังบูรณาการการฟื้นฟูป่าชายเลนเข้ากับการพัฒนาพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ภายใต้โครงการฟื้นฟูปะการังเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีผลิตภาพต่ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา (Pantura, Java) ระยะแรก ครอบคลุมพื้นที่ 14,000 เฮกตาร์ เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่ง สร้างการจ้างงาน และเพิ่มผลผลิตประมงเพื่อรองรับความมั่นคงทางอาหาร

สรุป: การฟื้นฟูป่าชายเลนเป็นมาตรการสำคัญในการอนุรักษ์ระบบนิเวศชายฝั่ง รักษาผลิตภาพภาคประมง และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กับการประยุกต์ใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการพัฒนากลไกสนับสนุนและกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย, วันที่ 26 กรกฎาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดเตรียมเครื่องสูบน้ำ 56,000 เครื่อง เพื่อบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งทั่วประเทศ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดเตรียมเครื่องสูบน้ำจำนวน 56,000 เครื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 เพื่อใช้เป็นมาตรการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งและรักษาระดับการผลิตอาหาร ท่ามกลางความเสี่ยงจากฤดูแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมาตรการใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตรถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการรักษาปริมาณน้ำสำหรับพื้นที่นาข้าว และสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า การใช้เครื่องสูบน้ำเป็นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วในการบรรเทาผลกระทบจากภาวะแห้งแล้ง รัฐบาลจึงเร่งกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังพื้นที่ผลิตข้าวที่ยังมีแหล่งน้ำรองรับ ทั้งนี้ ประสบการณ์จากปรากฏการณ์ El Niño ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า ความพร้อมของทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาระดับการผลิตอาหาร

มาตรการดังกล่าวดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาระบบการเกษตรให้ทันสมัย ผ่านการสนับสนุนเครื่องมือและเครื่องจักรกลการเกษตร (Alsintan) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและเสริมสร้างขีดความสามารถของเกษตรกรในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities: Ditjen PSP) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า กระทรวงฯ อยู่ระหว่างเร่งกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังพื้นที่ประสบภัยแล้ง โดยเฉพาะพื้นที่ผลิตข้าวที่ยังมีแหล่งน้ำผิวดินรองรับ เช่น แม่น้ำ สระเก็บน้ำ อ่างเก็บน้ำ และคลองชลประทาน

จากเครื่องสูบน้ำทั้งหมด 56,000 เครื่อง มีการส่งมอบให้แก่ผู้รับประโยชน์แล้วประมาณ 11,000 เครื่อง ขณะที่อีกประมาณ 20,000 เครื่องอยู่ระหว่างกระบวนการจัดสรรตามข้อเสนอของรัฐบาลท้องถิ่น โดยจะเร่งติดตั้งเครื่องสูบน้ำในพื้นที่นาที่ได้รับผลกระทบ เพื่อให้เกษตรกรยังสามารถเพาะปลูกและรักษาผลิตภาพในช่วงฤดูแล้ง นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังสนับสนุนรถแทรกเตอร์สองล้อ รถแทรกเตอร์สี่ล้อ เครื่องดำนา (Rice transplanter) รถเกี่ยวนาข้าว (Combine harvester) และอุปกรณ์เครื่องจักรกลการเกษตรประเภทอื่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดระยะเวลาการเพาะปลูก และลดการสูญเสียผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว

สรุป: การจัดสรรเครื่องสูบน้ำและเครื่องจักรกลการเกษตรเป็นมาตรการสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยแล้ง โดยมุ่งรักษาพื้นที่เพาะปลูก เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเสริมสร้างขีดความสามารถของภาคเกษตรในการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 27 กรกฎาคม 2569

งานวิจัยของ UNIVERSITAS PERTAMINA พัฒนาแบบจำลองเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ

อินโดนีเซียมีศักยภาพสูงในการพัฒนาไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ เพื่อสนับสนุนกระบวนการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน ในฐานะประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับสองของโลก ซึ่งมีปริมาณการผลิตประมาณ 2.6 ล้านตันต่อปี การนำยางธรรมชาติมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตพลังงานสามารถเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตรและสนับสนุนความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีการแปรสภาพยางธรรมชาติเป็นไบโอไฮโดรคาร์บอนยังมีข้อจำกัด เนื่องจากต้องดำเนินการทดลองหลายขั้นตอนเพื่อกำหนดสภาวะการผลิตที่เหมาะสมที่สุด เพื่อลดข้อจำกัดดังกล่าว Dr. Laksmi Dewi Kasmiarno ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานชีวภาพและอาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมเคมีของ Universitas Pertamina (UPER) พร้อมคณะนักวิจัยจากหลายสถาบัน ได้พัฒนาแบบจำลองจลนพลศาสตร์สถานะระเหย (volatile-state kinetics) สำหรับคาดการณ์ผลการแปรสภาพยางธรรมชาติเป็นไบโอไฮโดรคาร์บอน

แบบจำลองดังกล่าวช่วยให้สามารถประมาณชนิดและปริมาณของไบโอไฮโดรคาร์บอนที่จะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะไพโรไลซิส (pyrolysis) ที่แตกต่างกัน ก่อนดำเนินการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยกระบวนการไพโรไลซิสเป็นการให้ความร้อนแก่ยางธรรมชาติที่อุณหภูมิประมาณ 300–600 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจนต่ำ เป็นเวลาประมาณ 30 นาที ความร้อนจะทำให้สายโซ่โมเลกุลขนาดยาวของยางแตกตัวเป็นสารประกอบที่มีโครงสร้างซับซ้อนน้อยลง

สารประกอบที่ระเหยออกมาจะถูกทำให้เย็นจนควบแน่นกลายเป็นน้ำมันไบโอไฮโดรคาร์บอน ส่วนที่เหลือจะอยู่ในรูปกากซึ่งมีศักยภาพนำไปใช้เป็นแหล่งพลังงานได้ การควบคุมอุณหภูมิและระยะเวลาดำเนินการกระบวนการอย่างเหมาะสมช่วยเพิ่มสัดส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและลดปริมาณของเสีย ผลการวิจัยพบว่า ไบโอไฮโดรคาร์บอนที่ผลิตได้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซลเชิงพาณิชย์ มีค่าความร้อนอยู่ที่ 43.8–45.3 เมกะจูลต่อกิโลกรัม และภายใต้สภาวะที่เหมาะสม ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการไพโรไลซิสประมาณร้อยละ 84.5 อยู่ในรูปของเหลว ซึ่งประกอบด้วยสารที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ได้แก่ limonene, toluene และ xylene

สรุป: แบบจำลอง volatile-state kinetics สามารถลดขั้นตอนการทดลองและสนับสนุนการกำหนดสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ ผลการศึกษายังเป็นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับพัฒนาเทคโนโลยีแปรสภาพชีวมวลที่มีประสิทธิภาพ และอาจประยุกต์ใช้กับชีวมวลประเภทอื่นในอนาคต

ที่มา: Sudut Berita, วันที่ 28 กรกฎาคม 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียปรับลดขั้นตอนห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรผ่านสหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยในการแถลงข่าวเกี่ยวกับร่างระเบียบประธานาธิบดีว่าด้วยการบริหารจัดการสหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน Merah Putih (Koperasi Desa/Kelurahan Merah Putih: KDKMP) ว่า รัฐบาลมีแผนปรับลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรจากเดิม 8 ขั้นตอน เหลือ 3 ขั้นตอน ผ่านกลไกการดำเนินงานของ KDKMP

โครงสร้างห่วงโซ่อุปทานรูปแบบใหม่จะเชื่อมโยงเกษตรกรกับสหกรณ์ และเชื่อมโยงสหกรณ์กับประชาชนโดยตรง จากการคำนวณสินค้าเกษตรจำนวน 9 ชนิด พบว่า ผู้ค้าคนกลางในภาคเกษตรได้รับกำไรรวมประมาณ 313 ล้านล้านรูเปียห์ หากสหกรณ์ได้รับส่วนแบ่งประมาณ 50 ล้านล้านรูเปียห์ จะมีมูลค่าประมาณ 263 ล้านล้านรูเปียห์ที่สามารถกลับคืนสู่เกษตรกรและชุมชนอยู่ในระบบเศรษฐกิจระดับหมู่บ้าน

นอกเหนือจากการลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานแล้ว KDKMP ยังช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งจำหน่ายปุ๋ยที่อยู่ใกล้พื้นที่เพาะปลูกมากขึ้น การจัดตั้งสหกรณ์ Merah Putih ในพื้นที่ระดับหมู่บ้านและชุมชนจะช่วยส่งเสริมการหมุนเวียนของเงินในท้องถิ่น ลดบทบาทของผู้ค้าคนกลาง ยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร และเพิ่มกำลังซื้อของประชาชน

รัฐบาลตั้งเป้าให้สหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน Merah Putih ประมาณ 25,000 แห่ง เริ่มดำเนินงานระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน 2569 และเพิ่มจำนวนเป็น 35,862 แห่งภายในสิ้นปี 2569 นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร แสดงความหวังว่า ระเบียบประธานาธิบดีว่าด้วยการบริหารจัดการ KDKMP จะแล้วเสร็จภายในสัปดาห์นี้ เพื่อใช้เป็นฐานทางกฎหมายสำหรับการดำเนินโครงการ

สรุป: การดำเนินงานของ KDKMP มีเป้าหมายเพื่อลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร เพิ่มสัดส่วนรายได้ที่กลับคืนสู่เกษตรกร ขยายช่องทางการเข้าถึงปัจจัยการผลิต และส่งเสริมการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจภายในหมู่บ้านและชุมชน

ที่มา: Antara News, วันที่ 28 กรกฎาคม 2569